

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 42Csp/29/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117202942
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5117202942.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline v konaní pred sudkyňou Mgr. Evou Kráľovou v právnej veci žalobcu: C. V., L..XX.XX.XXXX, P. J. C. XX, XXX XXX Ž., Š. M. D., právne zastúpený PROSMAN A PAVLOVIČ advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanej: G. Q. D., D..O..M., D. D. G. XX, XXX XX J., W.: XX XXX XXX, právne zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 3.420,16 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.420,16 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.064,76 EUR od 19.01.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 724,26 EUR od 19.01.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 906,88 EUR od 20.01.2017 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 724,26 EUR od 24.01.2017 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobným návrhom zo dňa 24.01.2017 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 01.02.2017 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 1.064,76 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.064,76 EUR od 19.01.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Predmetné konanie bolo vedené pod sp. zn. 42Csp/29/2017. Žalobným návrhom zo dňa 24.01.2017 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 01.02.2017 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 724,26 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 724,26 EUR od 19.01.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Predmetné konanie bolo vedené pod sp. zn. 42Csp/30/2017. Súd uznesením č.k. 42Csp/30/2017-47 zo dňa 14.07.2017 spojil predmetné konania na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 42Csp/29/2017. Žalobným návrhom zo dňa 03.04.2017 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 06.04.2017 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 906,88 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 906,88 EUR od 20.01.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Predmetné konanie bolo vedené pod sp. zn. 6Csp/80/2017. Súd uznesením č.k. 42Csp/29/2017-59 zo dňa 07.08.2017 spojil predmetné konania na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 42Csp/29/2017. Žalobným návrhom zo dňa 24.01.2017 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 01.02.2017 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 724,26 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 724,26 EUR od 19.01.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Predmetné konanie bolo vedené pod sp. zn. 41Csp/30/2017. Súd uznesením č.k. 42Csp/29/2017-68 zo dňa 16.10.2017 spojil predmetné konania na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 42Csp/29/2017.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2013 na sumu 1.020,- EUR, zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.05.2013 na sumu 1.500,- EUR, zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2014 na sumu 1.500,- EUR a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2014 na sumu 1.500,- EUR. Predmetné zmluvy považoval za zmluvy spotrebiteľské s jednoznačným spotrebiteľským účelovým určením, pre ktorých kvalifikáciu a právny režim sú smerodajné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase ich uzatvorenia. Mal za to, že v danom prípade ide čisto o spotrebiteľský vzťah, pričom predmetné zmluvy musia obsahovať všetky náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch pre daný typ úveru vyžaduje. Bol názoru, že predmetné zmluvy nespĺňajú viaceré podmienky zákona č. 129/2010 Z.z. V zmysle ust. čl. 6 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2013 bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: celková výška úveru 1.020,- EUR, úrok 70,02 %, RPMN 64,96 %, priemerná RPMN za úver 48,52 %, výška mesačnej splátky 57,91 EUR, počet mesačných splátok 36 a celková čiastka splatná spotrebiteľom 2.084,76 EUR. V zmysle ust. čl. 6 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.05.2013 bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: celková výška úveru 1.500,- EUR, úrok 70,01 %, RPMN 69 %, priemerná RPMN za úver 47,29 %, výška mesačnej splátky 123,57 EUR, počet mesačných splátok 18 a celková čiastka splatná spotrebiteľom 2.224,26 EUR. V zmysle ust. čl. 6 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2014 bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: celková výška úveru 1.500,- EUR, úrok 18,06 %, RPMN 31 %, priemerná RPMN za úver 36,30 %, výška mesačnej splátky 73,96 EUR, počet mesačných splátok 24, celková čiastka splatná spotrebiteľom 1.925,04 EUR, poplatok za poskytnutie úveru 150,- EUR a výška mesačnej splátky vrátane platby podľa Dohody o poskytovaní služieb 109,74 EUR. V zmysle ust. čl. 6 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2014 bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: celková výška úveru 1.500,- EUR, úrok 70,01 %, RPMN 67,81 %, priemerná RPMN za úver 45,77 %, výška mesačnej splátky 123,57 EUR, počet mesačných splátok 18 a celková čiastka splatná spotrebiteľom 2.224,26 EUR. V zmluvách absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, rozdelenie splátok na istinu, úrok a iné poplatky, adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. V zmysle ust. čl. 8 je v zmluvách inkorporovaná Dohoda o poskytnutí, predmetom ktorej je záväzok žalovanej poskytnúť žalobcovi na jeho žiadosť službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu a záväzok žalobcu zaplatiť za poskytnutie predmetnej služby odplatu vo výške 151,27 EUR v prípade zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, vo výške 350,- EUR v prípade zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, vo výške 2,65 % zo sumy schváleného úveru v prípade zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a vo výške 350,- EUR v prípade zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Odplata za poskytnutie služieb obsiahnutých v Dohode sa stala splatnou dňa, kedy bol žalobcovi poskytnutý úver. Žalobca plnil svoj záväzok voči žalovanej riadne pravidelnými mesačnými splátkami pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX od 15.08.2013 v celkovej výške 2.084,76 EUR, pričom istina záväzku predstavuje sumu vo výške 1.020,- EUR, pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX od 15.06.2013 v celkovej výške 2.224,26 EUR, pričom istina záväzku predstavuje sumu vo výške 1.500,- EUR, pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX od 25.11.2014 v celkovej výške 2.256,88 EUR, pričom istina záväzku predstavuje sumu vo výške 1.350,- EUR a pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX od 01.03.2014 v celkovej výške 2.224,26 EUR, pričom istina záväzku predstavuje sumu vo výške 1.500,- EUR. V predmetných zmluvách absentujú zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, resp. zmluvy sú v rozpore s niekoľkými ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Citoval usta. § 39 a § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, ust. § 4 ods. 1 a 2, § 9 ods. 2 písm. c), f), g), j), k), o), p), t), v), w), x) zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákon o spotrebiteľských úveroch považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Poukázal na absenciu zákonných náležitostí spotrebiteľského úveru, a to absenciu úrokovej sadzby z dôvodu neprimeranej výšky úrokovej sadzby. V zmluve č. XXXXXXXXXXXX je výška úrokovej sadzby 70,02 %. Záväzok žalobcu zaplatiť žalovanej poskytnutú istinu úveru vo výške 1.020,- EUR sa pri riadnom splácaní úveru zvýšil za 36 mesiacov na sumu vo výške 2.084,76 EUR, teda o sumu 1.064,76 EUR. V zmluve č. XXXXXXXXXXXX je výška úrokovej sadzby 70,01 %. Záväzok žalobcu zaplatiť žalovanej poskytnutú istinu úveru vo výške 1.500,- EUR sa pri riadnom splácaní úveru zvýšil za 18 mesiacov na sumu vo výške 2.224,26 EUR, teda o sumu 724,26 EUR. V zmluve č. XXXXXXXXXXXX je výška úrokovej sadzby 70,01 %. Záväzok žalobcu zaplatiť žalovanej poskytnutú istinu úveru vo výške 1.500,- EUR sa pri riadnom splácaní úveru zvýšil za 18 mesiacov na sumu vo výške 2.224,26 EUR, teda o sumu 724,26

EUR. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. XMCdo/X/XXXX. Ďalej uviedol, že výška úrokovej sadzby v predmetných zmluvách nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetných zmlúv. Dohodnutá výška úrokovej sadzby výrazne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, teda ide o neplatný právny úkon. Ďalej poukázal na to, že žalovaná so svojimi klientmi uzatvárala zmluvy o spotrebiteľských úveroch s obdobne vysokými úrokovými sadzbami, pričom slovenské súdy v sporoch, kde vystupovala žalovaná, viackrát označili obdobne vysokú úrokovú sadzbu za neprijateľnú a v rozpore s dobrými mravmi (napr. rozsudok OS Nitra zo dňa 24.05.2016 sp. zn. XC/XXX/XXXX, rozsudok KS Prešov zo dňa 21.04.2016 sp. zn. XXCo/XXX/XXXX. Ďalej poukázal na absenciu RPMN z dôvodu nesprávneho určenia RPMN. V zmluve č. XXXXXXXXXXXX je uvedená úroková sadzba vo výške 70,02 % a RPMN vo výške 64,96 %. V zmluve č. XXXXXXXXXXXX je uvedená úroková sadzba vo výške 70,01 % a RPMN vo výške 69 %. V zmluve č. 8500039743 je uvedená úroková sadzba vo výške 70,01 % a RPMN vo výške 67,81 %. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS Žilina sp. zn. XXCo/XXX/XXXX, v zmysle ktorého je zrejmé, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia. Vzhľadom na skutočnosť, že hodnota RPMN uvedená v zmluvách je nižšia ako úroková sadzba, je preukázané, že žalovaná v zmluvách nesprávne uviedla výšku RPMN, v dôsledku čoho v zmluvách absentuje zákonná náležitosť spotrebiteľského úveru, čo má za následok zákonnú sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Pokiaľ ide o zmluvu č. XXXXXXXXXXXX v nej žalovaná uviedla hodnotu RPMN vo výške 31 %, pričom za poskytnutie úveru v zmysle ust. čl. 6 zmluvy účtovala žalobcovi poplatok vo výške 150,- EUR tak, že namiesto schválenej výšky úveru 1.500,- EUR žalobcovi reálne k dispozícii poskytla sumu vo výške 1.350,- EUR, pričom tento poplatok nezarátala ani do výpočtu RPMN, čím umelo znížila hodnotu RPMN z reálnej výšky 49,60 % na 31 %. V predmetnej zmluve tak absentuje zákonná náležitosť spotrebiteľského úveru, čo má za následok zákonnú sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Ďalej poukázal na absenciu výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov. V predmetných zmluvách nie je uvedený spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS Trnava sp. zn. XXCo/XXX/XXXX. Ďalej uviedol, že povinnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy je podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V predmetných zmluvách je síce uvedený počet splátok, avšak absentuje v nich konečný termín splatnosti spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS Trnava sp. zn. XXCo/XXX/XXXX. Žalobca v podanej žalobe poukázal na absenciu adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie OS v Dunajskej Strede sp. zn. XC/XXX/XXXX. Citoval znenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Uviedol, že nesprávne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy je potrebné považovať ako keby tieto náležitosti neboli uvedené vôbec. Konštatoval, že zo strany žalovanej pri podpise úverových zmlúv boli porušené ustanovenia zákona o spotrebiteľskom úvere, daný úver sa musí považovať za bezúročný a bez poplatkov. Mal za to, že nakoľko predmetné úverové zmluvy sú zo zákona považované za bezúročné a bez poplatkov, žalobca bol povinný vrátiť žalovanej len sumy, ktoré si od žalovanej požičal. Poukázal, že žalovaná žalobcovi vyplatila na základe predmetných zmlúv č. XXXXXXXXXXXX, Č. XXXXXXXXXXXX, Č. XXXXXXXXXXXX S. Č. XXXXXXXXXXXX len sumy 1.020,- EUR, 1.500,- EUR, 1.350,- EUR (1.500,- EUR - 150,- EUR) a sumu 1.500,- EUR. Celkovo tak žalovaná poskytla žalobcovi sumu 5.370,- EUR. Žalobca žalovanej postupnými platbami vrátil až sumu 8.790,16 EUR (zmluva č. XXXXXXXXXXXX suma 2.084,76 EUR, zmluva č. XXXXXXXXXXXX suma 2.224,26 EUR, zmluva č. XXXXXXXXXXXX suma 2.256,88 EUR a zmluva č. XXXXXXXXXXXX suma 2.224,26 EUR), pričom žalobca bol povinný uhradiť vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky zmlúv len sumu 5.370,- EUR. Bez právneho dôvodu žalovanej zaplatil sumu 3.420,16 EUR. Citoval § 451 ods. 1 a 2 a § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že žalovaná ako podnikateľ, ktorej predmetnom podnikania je aj dlhodobo poskytovanie úverov sa uvedeným konaním bezdôvodne obohatila na úkor žalobcu a to tým, že so žalobcom uzatvorila zmluvy o spotrebiteľskom úvere s nedostatkami vytýkanými vyššie. Namietal, že žalovaná neuviedla všetky skutočnosti prináležiace k zmluve o spotrebiteľskom úvere, hoc o tejto povinnosti dlhodobo vedela. Rovnako namietal, že žalovaná od žalobcu požadovala rôzne plnenia, hoc vedela, že uvedené zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú bezúročné a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že okrem vyššie uvedeného vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej zmluvy obsahujú ďalšie nedostatky, a to neplatnosť dojednania revolvingu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie OS Žilina sp. zn. XXC/XX/XXXX. Uzatvorenie revolvingového úveru nevyjadruje skutočnú vôľu žalobcu uzatvoriť ďalší úverový vzťah, ale je prejavom vôle žalovanej ako výlučného zostavovateľa zmlúv. Uzatvorenie revolvingového úveru bolo žalobcovi vnútené predpísanými formami zmlúv. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobca považuje dojednanie o revolvingu zámerne

žalovanou inkorporované v zmluvách za neplatné, v rozpore so zásadou dobrých mravov v zmysle ust. § 39 OZ. Ďalej poukázal na neplatnosť Dohody o poskytovaní služieb, pričom odplata za Dohodu o službách inkorporovaná v zmluvách je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi. Obdobné poplatky ako sú v Dohode o službách sú považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke spotrebiteľovi a jeho záujmom. Uvedené vyplýva aj z judikatúry slovenských súdov (napr. Rozhodnutie KS v Prešove zo dňa 21.11.2012 sp. zn. 18Co/109/2011, rozhodnutie NS SR sp. zn. XMCdo/X/XXXX zo dňa 28.08.2015, na základe ktorých by Dohoda o poskytnutí služby uzatvorená medzi spotrebiteľom a veriteľom mala byť vyhlásená za neplatnú. Žalobca vo svojom vyjadrení poukázal na zanedbanie informačnej povinnosti žalovanej, pretože pred uzatvorením zmlúv neposkytla žalobcovi formulár obsahujúci štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná sa pokúsila zbaviť zákonnej informačnej povinnosti voči žalobcovi tým, že do nepodpísaných Zmluvných dojednaniach zmlúv inkorporovala doložku, v zmysle ktorej sa žalobca údajne oboznámil s Formulárom obsahujúcim štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. XS/XX/XXXX. Žalovaná zároveň nesprávne určila RPMN v samotných zmluvách. Z dôvodu nesprávneho určenia RPMN v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov SR táto skutočnosť spôsobuje absenciu zákonnej náležitosti zmluvy - údaj o RPMN. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. XCo/XX/XXXX. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal žalobe vyhovieť v celom rozsahu a žalovanú zaviazat' aj na náhradu trov konania.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 21.02.2017, doručenom okresnému súdu dňa 07.03.2017, k podanej žalobe uviedla, že žalobcovi pred uzatvorením predmetných zmlúv poskytla formulár štandardných európskych informácií o spotrebiteľských úveroch, pričom tento predzmluvný dokument obsahuje podpis žalobcu. Žalovaná ďalej popiera tvrdenia žalobcu týkajúce sa úrokovej sadzby. Zmluvy boli medzi sporovými stranami uzavreté v roku 2013 a 2014. Úverová zmluva sa podľa vyjadrenia žalovanej riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo totiž do Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. a účinné od 01.04.2015. Prednostné použité OZ v zmysle ust. § 52 ods. 2 je prípustné len pre vzťahy založené po jeho účinnosti. Úprava výšky úrokov pre úverovú zmluvu je uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že v zmysle § 502 ods. 2 ObZ nie je v prípade úverovej zmluvy podľa zákona možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani v prípade, ak by tieto boli v rozpore so zákonom. Právna norma jednoznačne určuje iný následok, ako bolo navrhnuté v žalobnom návrhu. Samotná výška odplaty (úrokov) bola v čase uzavretia zmlúv upravená v § 53 ods. 6 OZ. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola teda k obdobiu uzatvorenia zmluvy, t.j. k 20.06.2013, 13.05.2013, 24.01.2014 upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 OZ, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob mieru zabezpečovania jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Priemerná odplata určovaná MF SR bola pre predmetné zmluvy vo výške 48,52 %, 47,29 % a vo výške 45,94 %. Dohodnutá odplata v zmluvách priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala - za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25 - 27 %. Žalovaná ďalej vo svojom vyjadrení popiera tvrdenie žalobcu, že výsledná RPMN nesmie byť nižšia ako ročná úroková sadzba, nakoľko údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného vzorca tvoriaceho prílohu k zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, do ktorého je premietnutý aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Žalovaná popiera obsah tvrdení žalobcu o tom, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahujú náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy, ale je súčasťou zmluvy ako takej v zmysle ust. článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní. Zmluvy teda obsahujú údaj o dobe trvania a termíne konečnej splatnosti úveru. Žalovaná tvrdí, že termín konečnej splatnosti úveru je teda vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. XXCo/XXX/XXXX-XXX a rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Q.-XX/XX. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je v prípade predmetných zmlúv termínom konečnej splatnosti dátum 15.07.2016, resp. 15.11.2014, resp. 01.08.2015 (vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi). Žalovaná vo svojom vyjadrení ďalej uviedla, že zmluvy uzavreté medzi účastníkmi obsahujú výšku splátky, termín jej splatnosti, ako ja počet splátok. Zmluvy obsahujú zákonom požadovanú výšku splátky (57,91 EUR, resp. 123,57 EUR), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňa sa platí - uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru

dlužníkovi, ako ja v Splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (36 splátok, resp. 18 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Nad rámec toho zmluvy obsahujú aj dátum splatnosti prvej splátky. Pri výpočte RPMN sa vychádza z výšky splátky. Ak pre výpočet RPMN je rozhodujúca výška splátky, a RPMN sa počíta na základe údajov uvedených v zmluve a platných v čase jej uzavretia, potom záver o rozpisovaní splátky znemožňuje tento výpočet. Pri výpočte RPMN by nebolo možné určiť, či do vzorca určeného pre tento výpočet sa má použiť výška splátky istiny, splátky úroku alebo iných poplatkov. Rovnako mala za to, že tak zákon neurčuje, že pre účely tohto výpočtu sa jednotlivé rozpisované položky majú spočítavať. Zdôraznila, že pri výklade § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné vychádzať zo smernice Rady 2008/48 (čl. 22 ods. 1 smernice), ktorá má v rámci únijného práva povahu plnej harmonizácie. Konštatovala, že znenie smernice tvrdenie žalobcu o rozpisovaní splátky popiera. Citovala článok 10 ods. 1 písm. h) smernice. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. XXCo/XXX/XXXX-XXX. Výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ako to prezentuje žalobca, predstavuje v podstate požiadavku, aby sa v zmluve o úvere uvádzala amortizačná tabuľka, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady. Žalovaná uviedla, že zmluva obsahuje náležitosti týkajúce sa uvádzania počtu, výšky a termínov splatnosti splátok v súlade so zákonom. Žalovaná poprela žalobcovu vyjadrenie o nezahrnutí adresy veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií do zmluvy o revolvingovom úvere. Táto náležitosť je obsiahnutá v ustanovení článku 12 ods. 1 Zmluvných dojednaní. Žalovaná ďalej poukázala na skutočnosť, že ani z podanej žaloby nevyplýva, že by žalobca pred podpisom zmluvy nevedel akú zmluvu uzatvára, čo je jej obsahom. Poukázal na rozsudok NS SR vo veci sp. zn. XCo/XX/XXXX. Žalovaná konštatovala, že dohoda o poskytnutí služby je individuálne uzavretá, nejde o predpoklad a ani o podmienku pre vznik zmluvy o úvere. Tvrdila, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vylučovala záver o jej neprijateľnosti. Citovala § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedla, že predmetná cena je cenou plnenia, táto nie je neprijateľnou podmienkou. Uvedená dohoda bola dohodnutá ako individuálny právny úkon, ktorého využitie alebo nevyužitie vyplýva zo slobodnej vôle zmluvnej strany, v prospech ktorej bola dojednaná, teda dlžníka. Poukázala, že žalobca v dohode o poskytnutí služby sám vyhlasuje, že nie je podmienkou pre iný vzťah. Výška odplaty predstavuje dohodu o cene služby, a teda nie je v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou. Žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatňovaného nároku žalobcom z pohľadu uplynutia subjektívnej ako aj objektívnej lehoty. Citovala ust. § 107 ods. 1 a 2 OZ. Žiadala žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

4. K vyjadreniu žalovanej bolo dňa 05.05.2017 doručené vyjadrenie žalobcu zo dňa 12.04.2017, v ktorom uviedol, že formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úver bol zo strany žalobcu podpísaný a vyplnený v ten istý deň ako bol podpísaný a vyplnený návrh na uzatvorenie zmluvy. Žalobca tak nemal dostatok časového priestoru na porovnanie úveru poskytovaného žalovanou s konkurenčnými ponukami na úverovom trhu. Naďalej zotrval na svojich písomných tvrdeniach, že žalovaná pred uzatvorením zmluvy žalobcovi neposkytla informácie vyžadované zákonodarcom v zmysle § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch vo forme formulára, a teda porušila právnu úpravu už pred uzatvorením zmluvy. V žalobnom návrhu žalobca namietal absenciu úrokovej sadzby z dôvodu neprimeranej výšky úrokovej sadzby v zmluve. Ďalej poukázal na ust. § 52 ods. 2 tretej vety OZ, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Vzhľadom na túto skutočnosť je aplikácia ust. § 502 ObZ pre rozpor so zásadou ochrany spotrebiteľa ako aj zásady prednostnej aplikability občianskoprávnej normy v prospech spotrebiteľa vylúčená. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR XOb/XXX/XXXX, v ktorom sa stotožnil s rozhodnutím KS v Bratislave č.k. XXZm/XXXX/XX-XX. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaná účelovo zamieňa pojmy odplata uvedený v ust. § 53 ods. 6 OZ a výška ročnej úrokovej sadzby. Pojem odplata predstavuje v zmysle ust. § 53 ods. 6 OZ celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa, pričom zámenu vyššie uvedených pojmov zamietol aj KS v Trenčíne v rozhodnutí sp. zn. XCo/XXX/XXXX. Ďalej poukázal na rozhodnutie KS v Trenčíne sp. zn. XCo/XXX/XXXX, podľa ktorého je náležité dojednanú úrokovú sadzbu posudzovať s ohľadom na úrokové sadzby, ktoré požadovali na finančnom trhu práve banky. Žalobca ďalej uviedol, že v zmluve je uvedená úroková sadzba vo výške 70,02 % (resp. 70,01 %) a RPMN vo výške 64,96 %, (resp. 69 %, resp. 67,81 %), ročná úroková sadzba je teda vyššia ako údaj o RPMN, čo s poukazom na ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nie je matematicky možné, už len z dôvodu, že do údajov o RPMN je zarátaný aj úrok. V tejto súvislosti

poukázal na rozhodnutie KS v Žiline sp. zn. XXCo/XXX/XXXX a rozhodnutie KS v Trnave sp. zn. XXCo/XXX/XXXX, podľa ktorých pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobca od žalovanej z dôvodu zaúčtovania poplatku za uzatvorenie Dohody o poskytovaní služieb inkorporovanej so formulárovej zmluve obdržal reálne sumu vo výške 868,73 EUR (resp. vo výške 1.149,94 EUR) a nie žalovanou uvádzaných 1.020,- EUR (resp. 1.500,- EUR). V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Trnave z 09.08.2011, sp.zn. XXCoE/XXX/XXXX a rozhodnutie NS SR sp. zn. XSžo/XX/XXXX. Žalovaná aj napriek reálne poskytnutej istine úveru vo výške 868,73 EUR (resp. vo výške 1.149,94 EUR) žalobcovi ročne určila sumu vo výške 1.020,- EUR (resp. 1.500,- EUR). Skutočná výška RPMN pre úver vyplývajúci z predmetných zmlúv je pri uplatnení správneho výpočtu na úrovni 96,40 % (namiesto žalovanou v zmluve uvádzaných 64,96 %), resp. 154,68 % (namiesto žalovanou v zmluve uvádzaných 69 %, resp. 67,81 %). Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že je neprípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, ktoré zmluva pod sankciou neplatnosti, resp. pod sankciou straty práv veriteľa na úroky a poplatky musí obsahovať, boli spotrebiteľovi len dodatočne po podpise zmluvy doručované poštou a zároveň vyhlasované za neoddeliteľnú súčasť zmluvy bez toho, aby bol k tomu potrebný písomný súhlas druhej zmluvnej strany. Takýto postup je v rozpore aj s príslušnými ustanoveniami OZ. V zmluve nie je uvedený spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Trnave sp. zn. XXCo/XXX/XXXX. Ďalej poukázal na rozhodnutie KS v Žiline zo dňa 28.06.2016, sp. zn. XCo/XXX/XXXX, podľa ktorého nemôže stačiť, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky 1,25 EUR, resp. 34,13 EUR pozostávajúca z istiny, úrokov a poplatkov, ale mala by byť v nej oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov (teda aká časť takto určenej splátky bude pripadať na splácanie istiny, aká časť na splácanie úroku a aká časť na splácanie prípadných poplatkov). Tvrdenie žalovanej, že ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z.sú výsledkom implementácie smernice Rady 2008/48 podľa žalobcu nemá oporu v právnom poriadku EÚ, nakoľko členské štáty sú povinné všeobecne záväzným právnym predpisom smernicu do vnútroštátneho poriadku transponovať tak, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou, pričom majú možnosť voľby ako tento cieľ dosiahnuť - v tomto prípade ochranu spotrebiteľa, čo potvrdil aj SD EÚ v rozhodnutí Royer 48/75. Pokiaľ ide o absenciu údajov o adrese veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií poukázal na rozhodnutie KS v Košiciach sp. zn. XCo/XXX/XXXX. V zmluve sa žalovaná zaviazala poskytnúť žalobcovi okrem úveru za odplatu aj revolving, a to vo výške 583,73 EUR s úrokovou sadzbou 68,45 %, resp. 830,39 EUR s úrokovou sadzbou 65,44 %, pričom spôsob, akým bude revolving poskytnutý, žalovaná zámernie inkorporovala do nepodpísaných zmluvných dojednaní. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie OS Žilina sp. zn. XXC/XX/XXXX a rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. XCo/XXX/XXXX. Dojednania o revolvingu inkorporované v nepodpísaných zmluvných dojednaniach sú podľa žalobcu neplatné, nakoľko v zmluve je uvedená iba výška revolvingu, ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 68,45 %, resp. 65,44 %, spôsob vyplácania revolvingu ako aj neprimerane ohraničené možnosti vypovedania revolvingu sú uvedené v nepodpísaných zmluvných dojednaniach, žalovaná je oprávnená formou následného Oznamenia zmeniť zmluvné podmienky získania revolvingu bez súhlasu žalobcu - spotrebiteľa a neexistuje osobitná podpísaná zmluva, v ktorej by bol tento záväzok individualizovaný. Zo zmluvy jednoznačne vyplýva skutočnosť, že žalobca neparticipoval na koncipovaní predmetnej zmluvy, a teda nemohol ovplyvniť ani znenie akcesorickej dohody o poskytnutí služby uzatvorenej zároveň s úverovou zmluvou. Dohoda o poskytnutí služby uzatvorenej spolu so Zmluvou o revolvingovom úvere bola už súdom v obdobných prípadoch vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku (KS v Banskej Bystrici sp. zn. XXCo/XX/XXXX zo dňa 09.01.2014). K vznesenej námietke premlčania žalobca uviedol, že plnil na základe bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy a neplatnej Dohody o poskytnutí služby peňažné plnenie, pričom odo dňa 15.06.2014 (resp. 15.10.2014, resp. 01.12.2014, resp. 01.01.2016) začal žalovanej plniť nad rámec reálne poskytnutej istiny v celkovej výške 724,26 EUR, resp. vo výške 1.064,76 EUR, resp. vo výške 906,88 EUR, čím dobromyseľne uhradil žalovanej všetky údaje vzniknuté záväzky zo zmluvy. Žalovaná sa o príslušné vyššie uvedené sumy ich prijatím bezdôvodne obohatila. Toto bezdôvodné obohatenie prijímala úmyselne, a tak od prijatia bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej začala plynúť 10 ročná premlčacia doba. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. XCo/XX/XXXX. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu.

5. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 13.06.2017, doručenom súdu dňa 16.06.2017 a vo vyjadrení zo dňa 24.07.2017, doručenom súdu dňa 31.07.2017 s poukazom na vyjadrenie žalobcu uviedla, že žalovaný ako veriteľ si svoj záväzok poskytnúť úver žalobcovi ako dlžníkovi splnil v celom rozsahu tak, ako mu vyplýva z predmetnej zmluvy. To, že žalobcovi bola na účet poukázaná nižšia suma,

ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že mu bol poskytnutý nižší úver ako dohodnutý, ale skutočnosťou, že žalobca uzatvoril so žalovanou dohodu o poskytnutí služby v zmysle čl. 8 zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaná zároveň namieta tvrdenie žalobcu o neprijateľnosti dohody o poskytnutí služby, nakoľko žalobca v tejto dohode sám vyhlasuje, že nie je podmienkou pre iný vzťah. Výška odplaty predstavuje dohodu o cene služby, a teda nie je v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ neprijateľnou podmienkou. Pokiaľ ide o započítanie odplaty v zmysle dohody o poskytnutí služby k sume poskytnutého úveru, žalovaná poukazuje na ust. § 2 písm. g) v spojení s § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z.. Vzhľadom k tomu, že dohoda o poskytnutí služby bola uzatvorená ako samostatný právny úkon, jej uzatvorenie bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou pre iný vzťah, pričom výška odplaty predstavuje dohodu o cene služby, je vylúčené, aby odplata za poskytnutie odkladu splátok bola zahrnutá do celkovej výšky RPMN z dôvodu doplnkového a dobrovoľného charakteru tohto zmluvného dojednaní. Žalovaná trvá na tom, že ZoSÚ účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi stranami sporu výslovne nevyžadoval, aby sa v zmluve uvádzali údaje o sume istiny, úroku a iných poplatkov tvoriacich jednu splátku jednotlivo popri sebe. Vzhľadom k tomu, že v prípade uskutočnenia úhrady splátky v neúplnej výške sa platba v zmysle § 566 ods. 2 OZ použije najskôr na úhradu istiny a následne na úrok, nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a časť na úrok žiadne reálne a praktické opodstatnenie. Ani právo Európskej únie, konkrétne smernica 2008/48/ES nezakotvuje žiadne právo na rozpis splátky v zmluve. Spotrebiteľ má právo vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku (§ 9 ods. 5). Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku by nemala žiadny význam. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Žalovaná namieta tvrdenia žalobu o absencii náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, a to údaje o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, nakoľko odporuje zmluve o úvere aj samotnej právnej úprave. Ustanovenia OZ o uzatváraní zmluvy majú v zásade dispozitívnu povahu, čo vyplýva zo základnej zásady civilného práva - zmluvnej slobody, to znamená, že zmluvné strany vzájomným prejavom vôle môžu určiť, čo obsah zmluvného vzťahu má a nemá tvoriť, ako má byť vyjadrený. V zmysle uvedeného teda Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje podľa vôle zmluvných dojednaní neoddeliteľnú súčasť zmluvy uzavretej medzi stranami sporu. Ustanovenie čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní výslovne vymedzuje deň splatnosti poslednej splátky úveru ako deň konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ sa pri posudzovaní konečnej splatnosti úveru vezmú do úvahy z parametrov schváleného úveru údaje ako počet splátok, periodicita ich splatnosti, dátum splatnosti v priebehu periódy ich splácania, údaj o konečnej splatnosti úveru je totožný s dátumom splatnosti poslednej splátky, a to aj vzhľadom k tomu, že splatnosťou poslednej splátky je prirodzene splatný celý úver. Žalovaný poukázal na čl. 9 ods. 9.1 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorého je aj splnená náležitosť uviesť dobu trvania v zmluve o úvere. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o RÚ sú zmluvné dojednania (bod 13. zmluvy). Zo skutočností, ktoré uviedol žalobca vôbec nevyplýva, že by pred podpisom zmluvy nevedel akú zmluvu uzatvára, čo je jej obsahom. Ďalej zdôraznil, že poskytnutie revolvingu nie je obligatórne, nakoľko v prípade nezájmu má klient možnosť vypovedať revolving bez uvedenia dôvodu (čl. 9 zmluvných dojednaní). Žalobca však toto svoje právo nevyužil. Obsah zmluvy ako takej až do podania žaloby vôbec nespochybňoval. Pokiaľ ide o námietku žalobcu o neprijateľnosti dohody o poskytnutí služba poukázal na rozhodnutie KS v Banskej Bystrici, č.k. XXCoR/X/XXXX-XX, kedy odvolací súd vyslovil názor ohľadne obdobnej dohody, že nebola podmienkou poskytnutia úveru a predstavuje individuálne dojednanie zmluvných strán. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam žalovaná zotrvala na svojich doterajších podaniach a navrhla, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 27.10.2017. Súd vec prejednal za splnenia podmienok podľa § 180 CSP, v neprítomnosti žalobcu, žalovanej a jej právneho zástupcu, ktorí vyslovili súhlas s pojednávaním bez ich účasti.

7. Právny zástupca žalobcu pred súdom uviedol, že zotráva na podanej žalobe ako aj na všetkých písomných vyjadreniach a poukázal na to, že všetky uzavreté zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú podstatné náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch pre daný typ úveru vyžaduje, pričom

nesplnenie, resp. nesprávne uvedenie týchto náležitostí zákon sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

8. Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2013 na sumu 1.020,- EUR, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.05.2013 na sumu 1.500,- EUR, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2014 na sumu 1.500,- EUR, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2014 na sumu 1.500,- EUR spolu s oznámeniami veriteľa o schválení úveru dlžníkovi k predmetným zmluvám, zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere, vyjadreniami žalovanej zo dňa 21.02.2017, 13.06.2017 a 24.07.2017, vyjadrením žalobcu zo dňa 05.05.2017, oznámeniami žalovanej o úhrade záväzkov žalobcu voči žalovanej, ako aj celým spisovým materiálom.

9. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov v súlade s právnou úpravou platnou a účinnou v čase vzniku zmluvných vzťahov a dospel k nasledovným záverom.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (článok 6 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 9 ods. 2 zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

23. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

25. Z doložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca si uplatňuje voči žalovanej nároky vzniknuté z titulu bezdôvodného obohatenia odvodzujúceho od uzavretých zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2013 na sumu 1.020,- EUR, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.05.2013 na sumu 1.500,- EUR, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2014 na sumu 1.500,- EUR a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2014 na sumu 1.500,- EUR. Žalobca zmluvy uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetných zmlúv nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe predmetných zmlúv je vzťahom občianskoprávnym a na predmetné zmluvy sa tak hľadí ako na typové spotrebiteľské zmluvy. Súd má tak za to, že právny vzťah založený úverovými zmluvami je potrebné kvalifikovať ako vzťah spotrebiteľský.

26. Z predložených úverových zmlúv je možné ustáliť, že strany sporu uzavreli štyri zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorých žalovaná poskytla žalobcovi spotrebiteľský úver s úverovým rámcom vo výške 1.020,- EUR a 3 x vo výške 1.500 EUR. Vyčerpané sumy sa žalobca zaviazal splácať v 36, resp. 18, resp. 24 splátkach mesačne vo výške 57,91 EUR, resp. 123,57 EUR, resp. 73,96 EUR so splatnosťou k 15. dňu v mesiaci (zmluva č. XXXXXXXXXXXX S. Č.. XXXXXXXXXXXX) a v prípade zmlúv č. XXXXXXXXXXXX S. Č.. XXXXXXXXXXXX tento údaj v predmetných zmluvách absentuje. Žalovaná žalobcovi vyplatila na základe predmetných zmlúv č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX S. Č.. XXXXXXXXXXXX len sumy 868,73 EUR (1.020,- EUR - 151,27 EUR), resp. 1.149,94 EUR (1.500,- EUR - 350,06 EUR), resp. 641,28 EUR (1.500,- EUR - 858,72 EUR), nakoľko poplatok uvedený v bode 8.1 predmetných zmlúv si hneď započítala na poskytnuté úvery podľa bodu 8.4 zmlúv. Celkovo tak žalovaná poskytla žalobcovi sumu 5.370,- EUR. Žalobca žalovanej postupnými platbami uhradil sumu 8.790,16 EUR (zmluva č. XXXXXXXXXXXX suma 2.084,76 EUR, zmluva č. XXXXXXXXXXXX suma 2.224,26 EUR, zmluva č. XXXXXXXXXXXX suma 2.256,88 EUR a zmluva č. XXXXXXXXXXXX suma 2.224,26 EUR). Žalovaná tieto skutočnosti vo svojich písomných vyjadreniach k žalobe nerozporovala.

27. V zmysle článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa preto súd zaoberal otázkou, či zmluvné podmienky inkorporované do štandardnej spotrebiteľskej zmluvy nepredstavujú neprímerané zmluvné podmienky v neprospech spotrebiteľa. Súd

prítom dospel k záveru, že výška úrokov uvedená v zmluve o revolvingovom úvere je v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu ich neprimeranosti.

28. Vychádzajúc z obsahu zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX S. Č.. XXXXXXXXXXXX bod 6 vyplýva, že RPMN bola „dohodnutá“ vo výške 69 %, resp. 67,81 % a ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 %. V zmluve č. XXXXXXXXXXXX v bode 6 vyplýva, že RPMN bola „dohodnutá“ vo výške 64,96 % a ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,02 %. V zmluve č. XXXXXXXXXXXX v bode 6 vyplýva, že RPMN bola „dohodnutá“ vo výške 31 % a ročná úroková sadzba úveru vo výške 18,06 %. Z uvedeného je nepochybné, že ak výška RPMN (69 %, resp. 67,81 %, 64,96 %) je nižšia ako ročná úroková sadzba (70,01 %, 70,02 %), výška RPMN nezodpovedá realite. Žalovaná totiž ako veriteľ v predmetných zmluvách nemohla uviesť hodnotu RPMN nižšiu ako bola ročná úroková sadzba, keďže RPMN zohľadňuje všetky náklady na úver, ktorých úrok je len jednou jeho súčasťou. Preto RPMN musí byť logicky vyššia ako je úroková sadzba.

29. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že zmluvne „dojednaný“ úrok za poskytnutý úver vo výške 70,01 % a 70,02 % za poskytnutý revolving ročne je v rozpore s dobrými mravmi, pretože viac ako šesťnásobne prevyšuje priemerné úrokové miery podobného úveru v čase uzavretia zmluvy o úvere. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. XM Q. X/XXXX zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka).

30. Ako teda vyplýva z obsahu spisu úroková miera dohodnutá medzi stranami sporu v spotrebiteľských zmluvách podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Ak žalovaná poskytla žalobcovi pri jednotlivých vyššie uvedených zmluvách finančné prostriedky vo výške 1.020,- EUR, resp. vo výške 1.500,- EUR (1.350,- EUR) a tieto žiadala splácať v 36, resp. 18, resp. 24 mesačných splátkach po 57,91 EUR, resp. 123,57 EUR, resp. vo výške 73,96 EUR (109,74 EUR), t. j. spolu 2.084,76 EUR, resp. 2.224,26 EUR, resp. 1.775,04 EUR (2.256,88 EUR), znamená to, že zmluvná odmena za poskytnutie každého úveru a za poskytnutie revolvingu spolu v sume 1.064,76 EUR, resp. 724,26 EUR, resp. 425,04 EUR (906,88 EUR) je neprimerane vysoká a v rozpore s dobrými mravmi a že v danom prípade ide o duplicitnú odmenu, nakoľko odmena za poskytnutie úveru je zahrnutá v úrokovej sadzbe za poskytnutý úver. Poskytnuté úvery sú teda z uvedeného dôvodu bezúročné.

31. Keďže sa jedná o zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., súd ďalej zisťoval, či zmluvy o spotrebiteľskom úvere majú všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona.

32. Preskúmaním obsahu jednotlivých zmlúv, vrátane preskúmania predložených splátkových kalendárov, súd zistil, že vo všetkých predložených zmluvách o spotrebiteľskom úvere absentuje obligatórna náležitosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. k), t. j. výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

33. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy v prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami "výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom.

Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie toho, aká časť každej splátky pripadá na istinu, aká na úroky a na prípadné poplatky (u každej takejto čiastkovej položky osobitne). V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov. Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyžadovanú uvedeným ustanovením splnená preto nie je. Súd dodáva, že uvedenie časti, ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci spotrebiteľ ako dlžník spláca úver, istina prakticky jeho splátkami splácaná nie je, nakoľko ním uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Len vtedy, pokiaľ je presne vymedzené, aká časť splátky sa použije na úhradu istiny a aká časť na úhradu príslušenstva, je vylúčené, aby vznikli pochybnosti o tom, ako mali byť zaplatené splátky započítavané na úhradu dlžného úveru s príslušenstvom. Uvedenie tejto náležitosti v súlade s vyššie uvedeným výkladom z predmetných zmlúv o úvere ani z predložených splátkových kalendárov, či dohôd o plnení v splátkach nevyplýva. Súd navyš v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že ani z predmetných zmlúv o úvere ani zo samotných splátkových kalendárov nevyplýva, že by tieto splátkové kalendáre mali byť neoddeliteľnou súčasťou predmetných zmlúv, resp. že by k týmto bezpochyby prináležali a tvorili s nimi jeden celok.

34. Vzhľadom na uvedené, z dôvodu absencie náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona sa v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnuté úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov. Keďže poskytnuté úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov už v dôsledku absencie jednej obligatórnej náležitosti vyžadovanej citovaným zákonom, súd pre rozhodnutie vo veci, resp. pre rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetných spotrebiteľských úverov, nepovažoval za nevyhnutné sa bližšie zaoberať ďalšími namietanými skutočnosťami ohľadne náležitostí predmetných spotrebiteľských zmlúv. Odôvodnenie rozhodnutia v tomto smere považoval vzhľadom na vyššie uvedené právne závery za nadbytočné.

35. Súd dospel k záveru, že žalovanej tak v danom prípade nemohol vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vzniknúť zákonný nárok na zaplatenie akýchkoľvek úrokov alebo poplatkov. Prijatím takéhoto plnenia bez právneho dôvodu tak vzniklo na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie. Žalovaná mala pri právnom závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov nárok len na zaplatenie čistej istiny úveru t.j. skutočne poskytnutých finančných prostriedkov úveru 5.370,- EUR (1.020,- EUR + 2 x 1.500,- EUR + 1.350,- EUR). Súd na tomto mieste dodáva, že za neprijateľný považuje postup žalovanej, ktorá pri vyplatení poskytnutej sumy úveru žalobcovi odpočítala odplatu za službu v zmysle bodu 8.8.1 písm. a) Dohody o poskytnutí služby vo výške 151,27 EUR, resp. 350,06 EUR, resp. 858,72 EUR, ktorou službou bol žalobcovi umožnený odklad troch splátok úveru, pričom túto odplatu si vyúčtovala už v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, či žalobca vôbec o takúto službu bude alebo nebude mať záujem, a či túto službu v čase trvania úverového vzťahu vôbec využije. Okresný súd má za to, že zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje žalovanú na takúto odplatu za poskytnutie služby, splatnosť odplaty ihneď pri poskytnutí úveru a jednostranné započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schválených úverových prostriedkov hneď pri poskytnutí úveru, je neprijateľný postup žalovanej, výrazne v neprospech žalobcu, ako spotrebiteľa. Nepochybne by túto dohodu bolo možné vyhodnotiť nielen ako neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ale zároveň aj ako absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Výška stanoveného poplatku predstavovala takmer 15 %, resp. 23 %, resp. 64 % poskytnutého úveru. Táto zmluvná odmena je neprímerane vysoká, keďže jej suma takmer dosahuje sumu troch splátok, ktoré môžu byť odložené. Žalovaná nemala právo na takúto odplatu, a preto aj neoprávnene takúto svoju neexistujúcu pohľadávku započítala na pohľadávku žalovanej na poskytnutie úverovej sumy. Z tohto dôvodu súd pri rozhodovaní v danej veci o rozsahu bezdôvodného obohatenia vychádzal len zo skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov žalobcovi.

36. Pri zisťovaní rozsahu bezdôvodného obohatenia súd vychádzal z prijatých platieb, z ktorého vyplýva, že žalovaná na základe predmetných spotrebiteľských zmlúv o revolvingovom úvere vyplatila žalobcovi celkovo sumu 5.370,- EUR a žalobca uhradil k zmluvám celkovo sumu 8.790,16 EUR. Z priloženej špecifikácie žalovanej sumy, t.j. v akej reálnej výške bol poskytnutý úver a koľko žalobca uhradil mal súd preukázané, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2013 na sumu 1.020,- EUR bola poskytnutá istina vo výške 1.020,- EUR, celkovo bolo splatené 2.084,76 EUR, platené bez právneho

dôvodu bolo 1.064,76 EUR a suma uplatnená v žalobe predstavuje sumu 1.064,76 EUR. Na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.05.2013 na sumu 1.500,- EUR bola poskytnutá istina vo výške 1.500 EUR, celkovo bolo splatené 2.224,26 EUR, platené bez právneho dôvodu bolo 724,26 EUR a suma uplatnená v žalobe predstavuje sumu 724,26 EUR. Na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2014 na sumu 1.500,- EUR bola poskytnutá istina vo výške 1.350,- EUR (pričom 150,- EUR bol poplatok za uzavretie zmluvy), celkovo bolo splatené 2.256,88 EUR, platené bez právneho dôvodu bolo 906,88 EUR a suma uplatnená v žalobe predstavuje sumu 906,88 EUR. Na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2014 na sumu 1.500,- EUR bola poskytnutá istina vo výške 1.500 EUR, celkovo bolo splatené 2.224,26 EUR, platené bez právneho dôvodu bolo 724,26 EUR a suma uplatnená v žalobe predstavuje sumu 724,26 EUR, t.j. postupnými platbami vychádzajúc z právneho záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetných spotrebiteľských úverov preplatil žalobca žalovanej sumu 3.420,16 EUR. Táto suma 3.420,16 EUR tak predstavuje rozsah bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej, resp. majetkový prospech na strane žalovanej získaný plnením bez právneho dôvodu, ktorý je žalovaná povinná podľa § 451 Občianskeho zákonníka žalobcovi vydať.

37. Žalobcovi vzniklo právo aj na úroky z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 v znení účinnom od 01.02.2013 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktoré si uplatnil vo výške 5 % ročne zo sumy 1.064,76 EUR od 19.01.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 724,26 EUR od 19.01.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 906,88 EUR od 20.01.2017 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 724,26 EUR od 24.01.2017 do zaplatenia.

38. Súd pri posudzovaní nároku na úroky z omeškania mal za to, že úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je ustanovený čas splnenia je treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že dlžník je povinný vydať bezdôvodné obohatenie prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Uvedený právny názor súd považuje za relevantný aj pri bezdôvodnom obohatení pozostávajúcom z jednotlivých platieb. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.064,76 EUR od 19.01.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 724,26 EUR od 19.01.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 906,88 EUR od 20.01.2017 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 724,26 EUR od 24.01.2017 do zaplatenia. Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania tak ako si ich v žalobnom návrhu uplatnil.

39. Súd tak považoval žalobu za dôvodnú a žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na zaplatenie sumy 3.420,16 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.064,76 EUR od 19.01.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 724,26 EUR od 19.01.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 906,88 EUR od 20.01.2017 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 724,26 EUR od 24.01.2017 do zaplatenia.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko tento bol v konaní plne úspešný.

43. O súdnom poplatku, resp. poplatkovej povinnosti v súlade s § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, keď žalobca ako poplatník v konaní o zaplatenie sumy 3.420,16 EUR s príslušenstvom je podľa ustanovenia § 4 ods. 2. písm. u) citovaného zákona oslobodený od súdnych poplatkov, rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.